

Arrest

nr. 225 697 van 3 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 23 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Peul origine geboren te Conakry. U verklaart tot aan uw vertrek uit het land in Conakry te hebben verbleven. Uw vader overleed bij de manifestatie van de oppositie op 28 september 2009 wanneer er hardhandig werd ingegrepen en er vele doden vielen. Uw moeder verhuisde na uw vertrek uit het land naar het dorp Pita. U ging tot 2006 of 2007 naar school en heeft daarna telefoons hersteld. U verklaart niet gehuwd te zijn en geen kinderen te hebben maar in België een vriendin te hebben. Sinds 2014 bent u sympathisant van de oppositiepartij UFDG (Union des forces démocratiques de Guinée). U werd evenwel nooit lid van de partij.

In december 2014 organiseerde u een galamatch tussen twee lokale ploegen ten voordele van de partij. Daarnaast verzorgde u zo goed als maandelijks de animatie voor de partij op straat. U ging eveneens maandelijks naar een vergadering van de partij. Reeds in 2013 nam u voor het eerst deel aan een manifestatie, daarna volgden nog vele andere manifestaties. Op 23 april 2015 nam u opnieuw deel aan een manifestatie en werd hierbij opgepakt. U bleef één week in de gevangenis van Hamdalay en werd daarna overgebracht naar de centrale gevangenis waar u nog een maand verbleef. Uw oom zorgde er voor dat u kon ontsnappen. Degene die u hielp ontsnappen had als voorwaarde gesteld dat u na uw ontsnapping het land zou verlaten. Zodoende werd uw vertrek al geregeld en bent u de dag na uw ontsnapping, eind juni 2015, vertrokken uit Guinee. U ging per auto naar Mali en vervolgens naar Niger en Libië. U bleef geruime tijd in Libië en nam daarna een boot naar Italië. Van daar reisde u uiteindelijk verder naar België waar u op 30 augustus 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 29 december 2016 ontving u echter een weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op basis van de Dublin-verordening. U verliet het land echter niet en op 09 oktober 2018 werd beslist dat België alsnog verantwoordelijk is voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een kopie van uw geboorteakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de oppositiepartij UFDG. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omwille van een actieve betrokkenheid bij deze partij vervolging te moeten vrezen **In de eerste plaats dient er op gewezen dat niet elk lid van de oppositie louter omwille van het feit dat hij enige oppositieactiviteiten ontwikkelde vervolging dient te vrezen.** Uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS – COI Focus, Guinee, les partis politiques d’opposition – 14.02.2019)) blijkt dat in het huidige klimaat oppositiepartijen de vrijheid genieten om enige activiteiten te ontwikkelen. Militanten worden niet nagevolgd of geïnterviewd door de autoriteiten. Zij genieten de vrijheid om vergaderingen te organiseren en openlijk hun mening te uiten. Hoewel manifestaties nog vaak verboden worden door de overheid en zij gedurende dergelijke manifestaties repressief kunnen tussenkomen, verhindert dit niet dat oppositiepartijen over de ruimte beschikken om hun politieke ideeën kenbaar te maken. Uit deze informatie, verzameld door verschillende mensenrechtenorganisaties en onafhankelijke journalisten, blijkt derhalve niet dat eenieder die ook maar enige oppositieactiviteiten ontwikkelt geïnterviewd wordt en vervolging dient te vrezen. **Louter op basis van deze informatie wordt uw geloofwaardigheid vervolging te hebben gekend omdat u zich inzet voor deze partij en enkel om die reden ook in de toekomst vervolging te zullen vrezen reeds ondermijnd.** U beperkt uw oppositieactiviteiten tot het organiseren van een galamatchen voor de partij, het campagne voeren op straat en het deelnemen aan verschillende vergaderingen en manifestaties (notities persoonlijk onderhoud p.9 en p.11-12). Een dergelijk profiel valt op basis van de toegevoegde informatie dan ook niet per definitie te beschouwen als iemand die enkel omwille van deze activiteiten vervolging zou kennen. Bovendien blijkt uit de toegevoegde informatie (CGVS – COI Focus, Guinee, de situatie van de politieke oppositiepartijen – 31.07.2015) eveneens dat het merendeel van de oppositieleden die werden opgepakt naar aanleiding van een manifestatie werden veroordeeld en hun straf reeds hebben uitgezeten. **Derhalve is het aan u om aan te tonen dat u over een zodanig profiel beschikt dat deze objectieve informatie niet op u van toepassing is en u daadwerkelijk een concrete vrees voor verdere vervolging zou dienen te koesteren. Uit het onderstaande blijkt dat u hier niet in slaagt.**

Ten eerste dient gewezen te worden op het feit dat u nooit effectief lid bent geworden van de partij. U verklaart nooit lid te zijn geweest van de partij en dat u hier ook geen interesse in had, u verklaart nog te jong zijn geweest en geen lidkaart te hebben gewild (notities persoonlijk onderhoud p.8 en p.13). Zodoende kan u allerm minst beschouwd worden als een prominent oppositielid dat omwille van zijn specifieke profiel bijkomend vervolging zou dienen te vrezen. Dit gegeven alleen al zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring omwille van uw specifieke rol binnen de oppositie vervolging te dienen vrezen.

Vervolgens bent u weinig consistent in uw verklaringen omtrent de activiteiten die u daadwerkelijk voor de partij ontwikkelde, wat uw geloofwaardigheid over een uiterst actief profiel te beschikken te niet doet. U verklaart dat de eerste activiteit die u voor de partij op u nam het organiseren van een galamatch betrof in december 2014 (notities persoonlijk onderhoud p.9). Ook wanneer u een fout van de Dienst Vreemdelingenzaken rechtzet verklaart u sinds 2014 politiek actief te zijn (notities persoonlijk onderhoud p.3). Verder verklaart u echter reeds in 2013 zich geëngageerd te hebben voor de partij (notities persoonlijk onderhoud p.11). Daarmee bent u reeds weinig consistent met betrekking tot de periode waarin u politiek actief was. Vervolgens noemt u slechts de manifestatie in april 2015 als de volgende manifestatie waar u aan deelnam (notities persoonlijk onderhoud p.11). U kan zich geen andere manifestaties herinneren en kunt evenmin inschatten aan hoeveel manifestaties u dan wel zou hebben deelgenomen. U kan enkel meegeven dat u niet, iedere keer er een manifestatie plaatsvond, deelnam maar niet aan dewelke u dan wel heeft deelgenomen (notities persoonlijk onderhoud p.12). Later meent u zich dan wel te herinneren kort voor de manifestatie op 23 april 2015 nog aan een andere manifestatie te hebben deelgenomen en dat er veel anderen waren in die periode maar u zich niet herinnert dewelke (notities persoonlijk onderhoud p.18). Dat u dit niet onmiddellijk duidelijk weet te stellen is reeds opmerkelijk. Bovendien blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat net voor de manifestatie waarbij u zou gearresteerd zijn verschillende manifestaties hebben plaatsgevonden. **Dat u zich dit klimaat en de verschillende manifestaties waar u al dan niet aan heeft deelgenomen niet meent te herinneren, terwijl deze in direct verband kunnen worden gebracht met uw eigen vervolging ondermijnt verder uw politieke betrokkenheid.** Bovendien slaagt u er niet in een specifieke reden aan te wijzen waarom u net aan deze manifestatie zou hebben deelgenomen en niet aan eerdere manifestaties. U verklaart hieromtrent enkel dat u toen wou buitenkomen en dat het doel van de manifestatie voldoende was om zich te engageren (notities persoonlijk onderhoud p.18). Verder haalt u niet spontaan enige andere activiteiten voor de partij aan naast het organiseren van een voetbalmatch en het deelnemen aan manifestaties. Het is pas wanneer hier verder op doorgevraagd wordt dat u verklaart ook zo goed als elke maand partijgebonden animatie te hebben verzorgd op straat en aan vergaderingen deelnam (notities persoonlijk onderhoud p.12). Het is bevreemdend dat u dit niet spontaan zou aanhalen om zo een volledig zicht te bieden op uw politieke activiteiten. **Dat u er niet in slaagt uw activiteiten volledig duidelijk te stellen leidt tot de conclusie dat u allerm minst over een politiek profiel zou beschikken dat bijkomend geïsoleerd zou worden door de Guineese autoriteiten.**

Verder heeft u slechts een zeer beperkte achtergrondkennis met betrekking tot deze partij, wat opnieuw uw geloofwaardigheid wegens een meer uitgesproken politiek profiel vervolging te vrezen teniet doet. Hoewel u verklaart promotiekaarten voor de galamatch die u organiseerde te hebben opgemaakt, verschillende pamfletten te hebben verspreid en bijna maandelijks straatanimatie rond de partij te hebben opgezet kent u een aantal basisaspecten van de partij niet. **Zo weet u niet precies waar de afkorting van de partij voor staat.** U probeert het als Union Républicain Démocratique de Guinée te benoemen (notities persoonlijk onderhoud p.13), terwijl dit volgens de beschikbare informatie Union des Forces Démocratiques Guinée moet zijn. Dat u zelfs de naam van de partij niet weet te duiden is een duidelijke aanwijzing dat u slechts over een zeer beperkt politiek profiel beschikt. **Ook het logo van de partij kan u niet beschrijven.** U geraakt niet verder dan aan te geven dat het een grote groene boom betreft, de rest herinnert u zich niet (notities persoonlijk onderhoud p.13). Dat u niet weet te zeggen dat er eveneens een zon op dit logo te zien is ondermijnt uw geloofwaardigheid vaak met dit logo geconfronteerd te zijn geweest. **Evenmin kan u weinig inhoudelijke duiding geven bij de vergaderingen die u maandelijks zou hebben bijgewoond.** U verklaart dat gedurende dergelijke vergaderingen gepraat werd over de actualiteit en de ontwikkelingen binnen de partij (notities persoonlijk onderhoud p.12). Ondanks het feit dat u maandelijks dergelijke vergaderingen zou hebben bijgewoond blijkt u hier bitter weinig over geïnformeerd te zijn. Zo bent u niet in de mogelijkheid om concreet aan te geven wat de projecten van de partij zijn om hun doelstellingen te behalen. U verklaart algemeen dat zij strijden tegen werkloosheid en onrechtvaardigheid en voor betere onderwijskansen maar kan u geen begin van idee geven hoe zij dit willen verwezenlijken (notities persoonlijk onderhoud p.9).

Ook dit doet dan ook verder afbreuk aan het feit dat u over een dergelijk politiek profiel zou beschikken dat dit aanleiding zou geven tot persoonlijke vervolging.

Vervolgens dragen uw verklaringen omtrent de problemen die degenen waar u mee samenwerkte kenden, en de manier waarop u de ontwikkelingen in hun hoofde heeft opgevolgd, verder bij tot de ongeloofwaardigheid van enige persoonlijke vervolging. U verklaart steeds te hebben samengewerkt met vier dezelfde vrienden (notities persoonlijk onderhoud p.10-12). Zij waren ook samen aanwezig op de manifestatie van 23 april 2015. U zou hen echter gedurende deze manifestatie uit het oog hebben verloren en achteraf vernomen hebben dat zij niet werden gearresteerd (notities persoonlijk onderhoud p.19). U verklaart nog steeds contact te onderhouden met één van deze vrienden (notities persoonlijk onderhoud p.14). Uit de informatie die u kreeg van deze contacten blijkt niet dat zij enige vervolging zou dienen te vrezen. U geeft aan dat volgens hem jongeren uit de wijk die bij de oppositie betrokken waren gezocht werden door de overheid. Hij kon echter verdere vervolging vermijden door zich in een andere wijk van de stad te vestigen (notities persoonlijk onderhoud p.19). U weet verder niet of degene waar u steeds mee samenwerkte enige problemen kenden, niemand zou u hier iets over verteld hebben (notities persoonlijk onderhoud p.25). Hieruit blijkt niet alleen dat er zich geen verregaande problemen voordeden voor anderen in een gelijkaardige situatie, bovendien volstond het voor hem, indien hij al enige problemen kende, om zich in een andere wijk te vestigen om deze problemen te ontwijken (notities persoonlijk onderhoud p.19). Verder blijkt u maar weinig interesse te vertonen in mensen die zich in een gelijkaardige situatie zouden kunnen bevinden. U verklaart niet te weten of anderen die u kent gewond geraakten of opgepakt werden tijdens deze manifestatie (notities persoonlijk onderhoud p.20). Evenmin bent u op de hoogte of anderen die u kent vervolging kenden omwille van hun betrokkenheid bij UFDG (notities persoonlijk onderhoud p.23). Dat u hier geen informatie over zou trachten te verkrijgen, om zo een beter zicht te hebben op uw eigen situatie, doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid dat u zich in een situatie bevindt waarin u voor vervolging vreest.

Ook omtrent uw arrestatie kunnen de nodige opmerkingen worden geformuleerd die uw verklaring wegens uw politieke achtergrond vervolging te moeten vrezen verder ongeloofwaardig maken. U verklaart dat u zo goed als geen vragen werden gesteld gedurende uw arrestatie. Het enige wat u wat u werd gevraagd betreft loutere persoonsgegevens als uw naam en uw voornaam (notities persoonlijk onderhoud p.21). Op geen enkel moment werden u ook maar enige andere vragen gesteld. Ze bedreigden u omdat u deelnam aan een manifestatie maar stelden u hier op geen enkel moment enige vragen over (notities persoonlijk onderhoud p.22). Er werd evenmin enig initiatief genomen om een proces tegen u aan te spannen (notities persoonlijk onderhoud p.23). **Dat geen enkele inspanning werd geleverd om verdere informatie te verkrijgen over uw achtergrond of om u te veroordelen voor de feiten die u zou begaan hebben zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen dat u persoonlijk zou vervolgd worden.** Dit klemt des te meer met uw bewering dat nadien wel degelijk in uw wijk gezocht werd naar jongeren die activiteiten organiseerden voor UFDG (notities persoonlijk onderhoud p.19). Dat achteraf naar dergelijke jongeren zou gezocht worden hoewel u, terwijl u in hun handen was, geen enkele vraag zou worden gesteld over uw activiteiten voor de partij is bevreemdend te noemen en ondermijnt uw geloofwaardigheid persoonlijk geïnterviewd te zijn door de autoriteiten. Het valt namelijk aan te nemen dat indien u over een specifiek profiel beschikt dat tot vervolging kan leiden dat zij hier tijdens uw detentie meer informatie over zouden verzamelen, wat niet gebeurde.

Zodoende kan er geen geloof worden gehecht aan het feit dat u over een zodanig specifiek profiel beschikt dat dit aanleiding zou geven tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève. De documenten die u neerlegt kunnen deze appreciatie niet wijzigen. U legt enkel een **kopie van uw geboorteakte** neer. Deze kopie werd opgemaakt in juli 2016. Het aanvragen van een dergelijk document bij uw autoriteiten ondergraaft eerder uw vrees voor vervolging dan dat zij deze bevestigt. Het is namelijk opmerkelijk dat u op eigen initiatief naar uw autoriteiten zou stappen, terwijl u net vervolging van hen vreest. Bovendien bent u niet geïnformeerd over de manier waarop dit document werd aangevraagd (notities persoonlijk onderhoud p.17), wat de authenticiteit van deze geboorteakte schade berokkent.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet....”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikelen 48/3 tot 48/6 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 3 en 13 van het EVRM, van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, van de artikelen 2 en 3 van de wet van de motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn politieke profiel, zijn politieke kennis, zijn politieke activiteiten en de door hem ondergane vervolgingsfeiten. Hij stelt dat zijn politieke activiteiten getuigen van een meer verregaand politiek engagement dan wat het CGVS doet blijken. Uit zijn verklaringen blijkt ook dat zijn gezin eveneens bekend stond voor het politieke engagement. Zo overleed zijn vader in 2009 op een manifestatie ten gevolge van een tussenkomst van de politie. Hij stond ook in nauw contact met een buur die zich hevig inzette voor de partij, de voorzitter van de partij in de gemeente.

Daarnaast kende verzoeker een concrete vervolging ten gevolge van zijn politieke activiteiten. Hij werd namelijk gearresteerd ter gelegenheid van de manifestatie van 23 april 2015 en opgesloten. Bovendien is hij actief in België en nam hij deel aan een manifestatie, een gegeven dat werd vermeld tijdens het gehoor. Ook al is deze activiteit in België gering, zij is wel een begin van bewijs van een reëel engagement.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat oppositiepartijen en hun leden vrijheid van meningsuiting genieten, werpt verzoeker op dat zijn relaas, dat van zijn vader en talrijke andere relazen van opposanten in België het tegenovergestelde aantonen.

Verzoeker verwijst verder naar zijn jonge leeftijd en zijn beperkte opleiding om zijn beperkte politieke kennis en zijn vage verklaringen over zijn politieke activiteiten te verschonen, en stelt verder dat het CGVS zich baseert op een stereotiepe vraagstelling die niet voor ieder profiel geschikt is.

Verzoeker tracht voorts te verschonen waarom hij de situatie van zijn vrienden met wie hij actief was, niet heeft opgevolgd en niet meer stappen heeft ondernomen om zich te informeren.

Verzoeker benadrukt verder dat hij een groot aantal details kon weergeven over zijn detentie, die niet formeel betwist wordt door het CGVS.

Verzoeker verwijst terzake naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en naar de onmenselijke behandelingen binnen de gevangenis die hij reeds ondergaan heeft.

Verzoeker verwijst ook naar verschillende persartikels over het extreme geweld gebruikt door de autoriteiten ter gelegenheid van de manifestatie van 23 april 2015, en naar een rapport van Human Rights Watch van juli 2018 over het gewelddadige verloop van betogingen in Guinee.

Vervolgens verwijst verzoeker naar zijn etnische afkomst en stelt verzoeker dat de Peul sinds de verkiezing van president Alpha Conde slachtoffer zijn van vervolging door de militairen en door de Malinké omwille van hun etnische afkomst. Verzoeker verwijst terzake naar verschillende persartikels (een artikel dd. 31/07/17, een open brief van 2012, een recenter artikel dd. 16/03/2018). Verzoeker stelt dat de Peul slachtoffer zijn van blind geweld, met als enig motief hun etnie.

Beoordeling

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Verzoeker voert in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “*Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.3.1. Verzoeker volhardt in zijn politiek engagement en profiel. Hieromtrent antwoordt verweerder terecht in de nota dat de commissaris-generaal terecht vaststelde dat verzoeker nooit effectief lid is geworden van het UFDG; dat hij weinig consistent is in zijn verklaringen over de activiteiten die hij daadwerkelijk voor de partij ontwikkelde, wat zijn geloofwaardigheid over een uiterst actief profiel te beschikken teniet doet; en dat hij een uiterst beperkte achtergrondkennis heeft met betrekking tot het UFDG, wat opnieuw zijn geloofwaardigheid wegens een meer uitgesproken politiek profiel vervolging te vreezen teniet doet.

Waar hij in het verzoekschrift zijn gebrekkige politieke kennis tracht te vergoelijken door onder meer te verwijzen naar zijn geringe opleiding, dient te worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een beperkte scholing en jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde politieke engagement. Uit de bestreden beslissing blijkt echter duidelijk dat verzoeker hier in gebreke blijft. Zo kon hij niet eens de afkorting van de partij correct duiden, slaagde hij er niet in het logo van de partij correct te beschrijven en kan hij weinig inhoudelijke duiding geven bij de vergaderingen die hij maandelijks zou hebben bijgewoond. Naast de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker weinig consistent is in zijn verklaringen over zijn concrete activiteiten voor de partij, betreffen dit vaststellingen die afdoende zijn om de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers actief politiek profiel te ondermijnen.

Dit klemt des te meer omwille van verzoekers (gebrek aan) politieke activiteiten in België. Uit verzoekers verklaringen voor het CGVS (zoals onder meer geciteerd in het verzoekschrift op p. 5) blijkt dat hij in België evenmin lid is geworden van het UFDG. Verzoeker is thans wel meerderjarig is (de reden die verzoeker opgaf waarom hij in Guinee geen lid was betrof zijn minderjarigheid). Daarenboven zijn de voorgehouden activiteiten in België uitermate gering: zo stelde hij één keer te hebben deelgenomen aan een manifestatie voor het Europees parlement en éénmaal naar een bijeenkomst aan de zetel van het AFDG te zijn gegaan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 22). Hieruit kan evenmin een actief politiek engagement voor het UFDG blijken. Het feit dat verzoeker, die voorhoudt zijn land te zijn ontvlucht omwille van zijn politieke activiteiten, deze activiteiten niet verder ontwikkelt doet manifest afbreuk aan zijn voorgehouden profiel van activist.

2.2.3.2. Verzoeker stelt dat zijn gezin eveneens bekend stond voor hun politiek engagement. Te dezen wijst verweerder er in de nota terecht op dat deze stelling geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde inderdaad dat zijn vader overleed tijdens een “*massamoord*” in het stadion, dat hij toen één van de slachtoffers was, maar verzoeker had tegelijkertijd wel moeite om dit correct in de tijd te situeren. Hij stelde immers eerst dat dit in 2010 gebeurde, terwijl hij daarna, toen de protection officer hem op de correcte datum wees, moest toegeven dat dit in 2009 gebeurde (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Hoewel verzoeker toen jong was, kan worden opgemerkt dat hij met zijn 13 jaar in 2009 toch niet dermate jong was om niet in staat te zijn dit correct te kunnen plaatsen; zeker gelet op de stelling dat hij uit een politiek geëngageerde familie zou komen en het verlies van zijn vader redelijkerwijs een aanzienlijk impact op zijn persoonlijk leven moet hebben gehad. Verzoeker kon trouwens evenmin vertellen waarom de mensen toen juist op straat kwamen. Ook over het politiek engagement van zijn vader slaagde verzoeker niet om er consistente verklaringen af te leggen. Zo stelde hij eerst uitdrukkelijk dat zijn vader niet politiek actief was, om daarna aan te geven dat hij wel aan vergaderingen van het UFDG deelnam. Of zijn vader een bepaalde functie in de partij of tijdens de vergaderingen had, kon verzoeker dan weer niet aangeven (notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6-7). De stelling dat verzoekers gezin bekend stonden voor hun politiek engagement kan dan ook niet blijken uit verzoekers verklaringen voor het CGVS.

2.2.3.3. Verzoeker voert aan dat de COI Focus waar de bestreden beslissing naar verwijst dateert van 2015 en niet als actuele en relevante informatie kan worden beschouwd. Verweerder repliceert te dezen dienstig, en wordt in deze door de Raad gevolgd, dat verzoeker zelf stelde actief te zijn geweest voor UFDG in 2015 en meer bepaald tijdens de manifestatie van 23 april 2015 te zijn opgepakt en opgesloten, zodat de COI Focus van 31 juli 2015 uitermate relevant is voor de beoordeling van (de geloofwaardigheid van) zijn vrees voor vervolging door de Guinese autoriteiten omwille van zijn politiek engagement. Bovendien is de bestreden beslissing eveneens gebaseerd op een COI Focus van 14 februari 2019 (map landeninformatie, stuk 1) over de politieke oppositiepartijen in Guinee. Dat de door het CGVS gehanteerde informatie niet actueel en relevant is, kan dan ook niet worden aangenomen.

2.2.3.4. Verzoeker volhardt in de geloofwaardigheid van zijn relaas, stelt dat hij een groot aantal details over zijn detentie weergeeft die niet formeel betwist wordt door het CGVS, en verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Te dezen blijkt dat verweerder in de bestreden beslissing terecht stelde dat verzoekers verklaringen omtrent de problemen die degenen met wie hij samenwerkte kenden, en de manier waarop hij de ontwikkelingen in hun hoofd heeft opgevolgd, verder bijdragen tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers persoonlijke vervolging. De Raad benadrukt dat van een asielzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, onder meer door zich te informeren naar personen die zich in een gelijkaardige situatie bevinden. De nalatigheid van verzoeker wijst bijgevolg op een gebrek aan interesse bij verzoeker en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst en de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging. De vaststelling dat verzoeker niet weet of de personen met wie hij steeds samenwerkte enige problemen kenden, dat hij weinig interesse vertoont in mensen die zich in een gelijkaardige situatie zouden kunnen bevinden, en dat hij zelfs niet kon aangeven of hij na “*zijn ontsnapping*” werd gezocht (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 24), ondermijnt op ernstige wijze zijn vrees voor vervolging. Te meer daar verzoeker voor het CGVS verklaarde dat hij feitelijk Guinee niet wou verlaten en hij slecht reageerde op het nieuws dat hij moest vertrekken (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 24). In een dergelijke situatie kan immers redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij zich van begin af aan informeert over de evolutie van zijn persoonlijke problemen en van andere personen die zich in een gelijkaardige positie bevinden, wat immers van primordiaal belang is om de door hem geschetste vrees en de eventuele mogelijkheid van een terugkeer naar zijn land van herkomst in te schatten.

Ten overvloede blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie blijkt dat veel personen die tijdens de betogingen in april en mei 2015 gearresteerd werden, tegen betaling van geld aan de politie, de gendarmes, en in mindere mate aan de gerechtelijke overheden, werden vrijgelaten. Uit deze COI blijkt eveneens, zoals al in de bestreden beslissing wordt aangehaald, dat het merendeel van de oppositieleiden die werden opgepakt naar aanleiding van een manifestatie werden veroordeeld en hun straf hebben uitgezeten. (zie COI “Guinee. De situatie van de politieke oppositiepartijen” van 31 juli 2015, p. 19-21). Verzoeker stelde voor het CGVS trouwens niet te weten hoe zijn oom er in slaagde hem vrij te krijgen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p. 24).

Tevens kan dienstig worden verwezen naar de terechte opmerking in de bestreden beslissing dat het gegeven dat verzoeker in juli 2016 een geboorteakte heeft aangevraagd aan zijn autoriteiten, terwijl hij net vervolging vanwege hen vreest, zijn vrees voor vervolging ondermijnt.

2.2.3.5. Verzoeker voert ook een vrees voor vervolging aan omwille van het feit dat hij Peul is.

Uit de landeninformatie die verweerder toevoegt aan de replieknota blijkt dat de etnische situatie in Guinee een stuk genuanceerder is dan verzoeker laat uitschijnen in het verzoekschrift. Uit deze COI Focus “Guinee. La situation ethnique.” van 4 februari 2019 (recenter dan de informatie waar verzoeker naar verwijst) blijkt immers dat de bevolking in Guinee uit drie belangrijke etnieën bestaat: de Peul in Moyenne-Guinee, de Malinke in Haute-Guinee en de Soussou in Guinee-Maritime. Guinee- Forestière telt dan weer verschillende etnieën. De Peul vertegenwoordigen 40 % van de bevolking, de Malinke 30 %, de Soussou 20 % en de overige etnische groepen 10 %. In de hoofdstad Conakry zijn er geen gemeentes die exclusief door één etnische groep worden bevolkt. De etnische vermenging is en blijft een feit in Guinee. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat er een goede verstandhouding bestaat tussen de verschillende gemeenschappen. Er is sprake van rassenvermenging binnen families, en de verschillende etnieën zijn “vervlochten” met elkaar. Er zijn interetnische huwelijken. Het etnische aspect wordt echter vaak voor politieke doeleinden geïnstrumentaliseerd en dit vooral in verkiezingsperiodes. Human Rights Watch bevestigt dat de etnische scheidingslijn tussen de aan de macht zijnde Malinke partij, de Rassemblement du peuple de Guinée, en de belangrijkste oppositiepartij, de UFDG die overwegend Peul is, het politieke geweld in Guinee voedt. De bronnen verwijzen naar de “as van het kwaad” in Conakry, een route die door wijken met een hoge concentratie Peul loopt, en waar het merendeel van de betogingen van de oppositie en de tussenkomsten van de ordetroepen plaatsvindt. De lokale verkiezingen van februari 2018, waarvan het resultaat werd betwist door de oppositiepartijen, zijn hier een voorbeeld van. In deze context vermenigvuldigden de haatberichten zich, met name op sociale media, wat heeft geleid tot rechtsvervolgingen voor het aanzetten tot etnische haat.

Uit de geraadpleegde bronnen blijkt echter niet dat er vervolging is alleen omdat men tot de Peul in Guinee behoort. Een loutere verwijzing naar het behoren tot de Peul etnie volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, door het opwerpen van deze algemene stelling, geheel in gebreke. Dit geldt des te meer daar dient te worden vastgesteld dat verzoeker nooit eerder melding gemaakt heeft van enige persoonlijk ondervonden discriminatie of visering omwille van zijn Peul etnie, maar thans in het verzoekschrift voor het eerst naar zijn behoren tot de Peul etnie verwijst als zijnde een grond voor vervolging.

2.2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoeker beroept zich inzake de subsidiaire bescherming op geen ander elementen dan deze ten grondslag van zijn vluchtelingenrelaas. Verzoeker toont gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS